

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie pogorzalców *Kołomyi* wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędu powiatowego w *Sokołowie* 9 zł. 1/2 c. w. a.

Na wsparcie pogorzalców kolonii *Schumlaw* wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w *Szczercu* 18 zł. w. a.

Ofiary te zostały niezwłocznie odesłane na miejsce przeznaczenia.

Gmina *Pieczychwosty* w obwodzie żółkiewskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej, zobowiązała się po wieczne czasy wystawić budynek szkolny z pomieszkaniem dla nauczyciela i tenże utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie szkoły w ochędóstwie, zwozić na opał szkoły i mieszkania nauczyciela potrzebną ilość drzewa na zakupno którego gmina dawać będzie rocznie 30 zł. wal. austr. i rąbać to drzewo, nareszcie każdorazem nauczycielowi, który oraz ma pełnić bezpłatnie funkcyje diaka płacić rocznie 150 zł. w. a.

Okazaną temi ofiarami dążność ku podniesieniu szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 20. lipca 1865.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Przy odbytem dnia 1. b. m. 423. i 424. losowaniu dawnego długu państwa wyciągnięto serye 81 i 94.

Serya 81. zawiera obligacye bankowe o pierwotnej stopie procentowej po 5%, a mianowicie od Nr. 73.153 aż włącznie do Nr. 74.001 z ogólnym kapitałem w sumie 1,001.622 złr.

Również serya 94. zawiera obligacye bankowe o pierwotnej stopie procentowej po 5%, a to Nr. 84.230, aż włącznie do Nr. 85.567 z ogólnym kapitałem w sumie 1,000.164 złr. 20 kr., tudzież wielone później obligacye domestykalne stanów Wyższej Austrii o pierwotnej stopie procentowej po 4% od Nr. 3776 aż włącznie do Nr. 5114 z ogólnym kapitałem w sumie 37.375 złr.

Zaraz potem nastąpiło 11ste losowanie seryi pięćprocentowej pożyczki loteryjnej z r. 1860, przyczem wyciągnięto następujące serye:

244, 371, 719, 1724, 2127, 2300, 2374, 2523, 2945, 3726, 3936, 4548, 5975, 6427, 6643, 6748, 6785, 6998, 7640, 8270, 8511, 8670, 9831, 10.206, 10.251, 11.004, 11.044, 11.132, 11.490, 11.789, 11.940, 12.057, 12.061, 12.150, 12.229, 12.513, 12.582, 12.975, 13.351, 13.735, 14.007, 14.902, 15.076, 15.728, 16.534, 16.545, 16.724, 16.805, 17.027, 17.076, 17.936, 18.064, 18.700, 18.797, 19481.

Losowanie zawartych w tych seryach wygrywających numerów obligacyi długu odbędzie się na dniu 2. listopada r. b.

Z c. k. dyrekeyi długów państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 4. sierpnia.

Znany już z wczorajszego telegramu naszego artykuł *Jener. koresp.* z 2. b. m. względem amnestyi jest w całości następującej osnowy: „W rozprawach o ogłoszonej w wczorajszej *Gazecie wiedeńskiej* amnestyi prasowej objawia większa część dzisiejszych dzienników zdanie, jakoby doniosłość i działanie tego cesarskiego aktu łaski sięgały dalej w ziemiach należących do korony węgierskiej, niżli w krajach po tej stronie Litawy.

Ku sprostowaniu tego zdania możemy oświadczyć na podstawie autentycznej informacji, że rząd cesarski także i w tej kwestyi nie miał zgola na myśli niejednostajnego traktowania rozmaitych części państwa, i że przeto także darowanie prawnych następstw w skutek zapadłych wyroków karnych zawarte jest w ogłoszonej właśnie amnestyi prasowej zarówno co do ziem korony węgierskiej jak i co do innych krajów państwa. Jak nas zapewniono, wydane też zostały w tym duchu instrukcye do władz sądowych.“

Jak wiadomo, podał kolegium miejskie w Altonie do rządu krajowego remonstracyę przeciw uwięzieniu redaktora *Maya* z rozkazu pruskiego komisarza cywilnego. Otóż teraz — jak donosi gazeta szlezwicko-holsztyńska, odpowiedział na to rząd krajowy, że przedłożył najwyższej władzy cywilnej propozycyę, ażeby redaktor *May* oddany został przynależnej władzy cywilnej, i jeżeli cięży na nim jaka wina, sądzony był w drodze prawa.

Dzienniki *paryskie* zajmują się żywo kwestyą, czy hrabia *Walewski* zrzeknie się tytułu senatora, by wystąpić jako kandydat do ciała prawodawczego w departamencie des Landes. Niektóre

z nich stawiają nawet pytanie, czy posada członka tajnej rady nie da się połączyć z mandatem deputowanego. W praktyce zostało już to pytanie rozstrzygnięte poprzednim wypadkiem; pan *Morny* był równocześnie deputowanym, prezydentem ciała prawodawczego i członkiem tajnej rady.

Belgijska izba deputowanych ukończyła czterotygodniowe obrady nad ustawą względem uchylecia nadużyć przy wyborach. *Gazeta kolonńska* przedstawia bardzo trafnie niedostateczny charakter tej ustawy, która usiłuje podnieść moralny cel rzetelności wyborów mnóstwem małodusznych środków materialnych. Wysłała ona z tych długich obrad w pierwotnym składzie swoim bez żadnej prawie zmiany, gdyż rząd sprzeciwiał się wszelkim wnioskom. Nie wiele też dobrego obiecują sobie po niej nawet zagorzali wielbiciel ministerstwa i uważają ją tylko za środek zaradczy.

Wiadomości polityczne z Hiszpanii są smutne, a ostatnie kursa zdradzają prawdziwy strach paniczny. W Katalonii i mają rozdawać broń i pieniądze dla wywołania rokoszu. Progresiści nie chcą brać udziału w bliskich wyborach. *Prim*, *Olozaga* i *Madoz* oświadczyli się za biernem postępowaniem. To postanowienie trzech szefów stronnictwa dowodzi, że nie uważają oni jeszcze partii *Moderadosów* za zużyta, i że nie obiecują trwałości terażniejszej zmianie u dworu. *Pochecho* otrzymał 28. z. m. dymisyę z posady posła w Rzymie; zaraz po podaniu się do dymisyi wyjechał on z Rzymu, pożegnał *Papieża* w *Castel Gandolfo* i udał się do *Civitatevecchii*. *Ulloa* jedzie do *Florencyi* jak tylko otrzyma swoje listy wierzytelne. *Królowa* wybrała się z dniem 1. sierpnia w letnią podróż swoja do prowincyi *biskajskich* i do niektórych części *Kastylii* i *Aragonii* i nie powróci aż za 6 tygodni do *Madrytu*. Głównym celem jej podróży jest jak wiadomo wycieczka do *Cesarza Napoleona* do *Biarritz*.

Ostatnia poczta z *Indyj* zachodnich i portów południowego morza przywiezła wiadomość o otwarciu kongresu w *Chili*, przyczem prezydent zapowiedział przywrócenie stosunków przyjacielskich z *Hiszpanią*, chociaż zachodzi obawa, ażeby nie były na szwank narażone, przez samowolne postępowanie hiszpańskiego admirała *Pareja*. W *Peru* rewolucya naprzód nie postępuje; blokada portów *Arica*, *Islay* i *Quilca* odcina dowozy pułkownikowi *Prado*. Dotąd zdaje się, iż jest dostatecznie zapowiadowany, będąc w posadaniu kilku miast znaczniejszych, oczekuje on ataku wojsk rządowych. Północne prowincye rzeczypospolitej *peruańskiej* w smutnym znajdują się stanie. Na czele „*Wojska patriotycznego*“ złożonego z włóczęgów i rozbójników, pułkownik *Balta* snuje się po kraju, nakładając wszędzie „dobrowolne kontrybucye“. *Obroty handlowe* zupełnie ustały, spodziewają się jednak, iż rząd w krótkce powstanie uśmierzyć zdoła.

Rewolucya w *Ecuador* została stłumiona; rząd jest znów w posiadaniu okrętów zabranych a *Urbina* schronił się do *Peru*.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 2. sierpnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Według otrzymanego tu telegramu Jego c. k. Apostolska Mość przybył wczoraj z rana w dobrym zdrowiu do *Ischl*, dokąd jeszcze pierwszej przybyli Ich ces. Wysokoście *Arcyksiążę Franciszek Karol* z małżonką. Najjaś. Pan po ośmiodniowym pobycie w *Ischl* uda się do *Kissingen* zkąd Najjaśniejsi Państwo wrócą razem do *Wiednia*.

Arcyksiążę Leopold odjedzie po jutrze do *Włoch*. *Arcyksiężna Marya*, małżonka *Arcyksięcia Rainera* przybędzie tu po jutrze z *Londynu* i przeniesie się do *Weilburga*. *Arcyksiążę Rainer* uda się do *Szkocyi*, i powróci dopiero we wrześniu.

Prezydent najwyższego trybunału pan *Schmerling* objął wczoraj swoją posadę a dnia 12. b. m. wyjeżdża za urlopem do *Ems* a następnie do *Ischl*. *Baron Kalchberg* pożegnał wczoraj urzędników ministerstwa handlu i udaje się do *Wildbadu*. Były minister marynarki *Baron Burger* wyjeżdża na krótki czas do *Szwajcaryi*. Poseł angielski lord *Bloomfield* dawał wczoraj w *Purkersdorf* obiad dyplomatyczny.

(*Pogrzeb Barona Andrzeja Baumgartnera*) odbył się wczoraj w *Hietzing*. O godzinie 6. kondukt wyruszył z domu pod liczbą 71. przy ulicy *Hetzendorferstrasse* przy odgłosie dzwonów do kościoła. Po benedykcji zwłok, ośmiu urzędników banku eskomptowego poniosło je na cmentarz. Byli i terażniejsi ministrowie, wiele osób znakomitych i przyjaciół zmarłego tudzież mnóstwo ludu postępowoła za trumną. *Studenci* tworzyli koło trumny gwardyę honorową. Długi szereg powozów ciągnął się za orszakiem pogrzebowym. Na trumnie widać było insygnia zmarłego. Na cmentarzu akademickie towarzystwo spiewaków wykonało chór żałobny. Zwłoki powtórnie pobłogosławione złożono w grobie familijnym.

Jego Excelencya hrabia *Belcredi* przyjmował przedwczoraj jako prowizoryczny szef ministerstwa policyi wszystkich urzędni-

ków tego departamentu, i przemowa jego krótka a treściwa miała podług opowiadania świadków naczynych sprawić silne wrażenie na słuchaczach. I tu także zalecał minister uchylenie wszelkiej bezużytecznej formalności, domagał się jak największej czynności ze strony urzędników i zapowiadał przyszłe redukcje. Na szczególną zaś uwagę zasługuje wyrażone przy tej sposobności przez nowego ministra stanu zapewnienie, że nowy rząd nie myśli wcale stawiać przeszkód wolnemu rozwojowi życia publicznego w żadnej sferze, przyczem zalecił minister wszystkim zebranym urzędnikom, ażeby starali się utwierdzać to przekonanie w publiczności.

Pan *Schmerling*, teraźniejszy prezydent trybunału kasacyjnego, zamierza — jak słychać — złożyć swój mandat jako deputowany do Rady państwa, gdyż mogłyby skłonić okoliczności do występowania przeciw ministerstwu, do którego należy właściwie jako urzędnik. Zaś baron *Kalchberg* usunie się zupełnie z widowni życia publicznego i złoży przeto również swój mandat jako deputowany do Rady państwa i sejmu krajowego.

W gremium urzędników przydzielonych do *prezdyum izby deputowanych* mają już wkrótce nastąpić znaczne zmiany.

Zwołanie *sejmu węgierskiego* w miesiącu październiku uważają już za rzecz prawie pewną, zaś zwołanie sejmów w niemiecko-sławiańskich krajach koronnych ma zależeć od toku obrad na sejmie krajowym w Peszcie.

Francya.

Paryż, 29. lipca. (Różne wiadomości.) Poseł austriacki książę Metternich, zrobił wczoraj wizytę pożegnalną w Fontainebleau, Cesarzowa przy tem wyraziła życzenie, ażeby książę chociaż dzień jeden na jej dworze zabawił. W skutek tego wezwania Książę Metternich do dziś wieczorem zabawi w rezydencji cesarzowej i wyjazd jego z Paryża spóźni się o parę dni. Gazeta kołońska, której częste rozmowy p. Drouin de Lhuys z posłem austriackim nie są na rękę, na darmo pisała, iż Książę Metternich już w piątek przybył do Johannisberga, kiedy on właśnie w tym dniu kuryera z Paryża do Wiednia wysłał. — Rząd rumuński na wezwanie porty ottomańskiej przystąpił właśnie do konwencji telegraficznej międzynarodowej, z tem zastrzeżeniem, że taryfa opłat za korespondencje do Austrii, Rosyi i Turcyi osobnymi umowami naznaczona będzie. Osobna taka umowa zawarta już została z rządem austriackim pod dnem 25. czerwca b. r. — Przybył tu wczoraj kurier z Madrytu. Nie przywiózł on jeszcze okólnika w którym p. Bermudez de Castro rządowi zagranicznemu wyłuszczył powody, które skłoniły rząd hiszpański do uznania Królestwa Włoskiego. Ostatnia depesza generała Lamarmory w sprawie tej, wczoraj dopiero dojsć mogła rąk dyplomatycznego ajenta włoskiego w Madrycie, p. Cavalchini. — Kamieniarze zaprzestali swe roboty, zdaje się iż wkrótce murarze pójdą za ich przykładem.

Niemcy.

Berlin, 1. sierpnia. (Zebranie robotników berlińskich) Na zebraniu robotników zgromadziło się do 1000 osób. Zebranie przyjęło wniosek następujący:

„Wolność stowarzyszenia się przedwstępny jest i koniecznym warunkiem rozsądnego wykonania praw politycznych, bez wolności stowarzyszenia robotnik nie może domagać się na drodze prawnej pozycji jaka mu się należy. Państwo konstytucyjne spoczywa na wolności stowarzyszenia; zgromadzenia radzą o prawodawstwie i stanowią większością głosów. Nie potrzebne ograniczenie prawa stowarzyszeń wywołuje tajne związki, zawsze szkodliwe. Zgromadzenie sądzi, iż powinnością jest robotnika obstawać przy prawie stowarzyszenia odważnym jego używaniem. Zgromadzenie wzywa rząd, ażeby urzędowi zakazał w przyszłości używania środków takich jakie się w Kolonii pojawiły.“

Królestwo Polskie.

Warszawa, 2. sierpnia. (Postanowienia względem wynagrodzenia za rozebrane przez właścicieli ziemskich budowle na pustkach.) Komitet rządzący w Królestwie Polskiem postanowił co następuje:

Za brakujące na pustkach zabudowania, jeżeli takowe właściciel dóbr na swą korzyść obrócił, ma być przyznawane włościanom na koszt tegoż właściciela wynagrodzenie albo w materiale budowlanym, albo w pieniądzu, albo też w jednym i drugim łącznie z zastosowaniem się do następujących przepisów.

a) Za kompletne zabudowania na osadzie włościańskiej, składające się: z domu mieszkalnego, stodoły, obory, chlewu i spichrza, wynagrodzenie ustanawiane być może w ilości od 50 do 150 rs., a za sam dom mieszkalny lub za wszystkie inne budowle gospodarskie z wyłączeniem domu mieszkalnego — w ilości od 25 do 75 rsr. Oznaczenie wynagrodzenia w zakresie tych granic, zależy od komisji spraw włościańskich, które przytem (w miarę możliwości) powinny przyjmować pod rozwagę ekonomiczne stosunki dóbr, tudzież stan zabudowań jakie znajdowały się na pustce.

Uwaga. W celu oznaczenia wartości zabudowań, jakie znajdowały się na pustkach, mogą być brane pod rozwagę dowody ubezpieczeń, gdy takowe przez samych właścicieli przedstawione będą; wszakże komisye nie wdają się w żadne z tego powodu korespondencje z rządami powiatowemi.

b) Właścicielowi ziemskiemu dozwala się wybór sposobu zaspokojenia włościan według oznaczonej stopy, czy to materiałem budowlanym, czy to pieniądzem, czy też jednym i drugim łącznie, to jest: w części pieniądzem, a w części materiałem budowlanym. Jeżeli sam właściciel nie wybierze sposobu wynagrodzenia włościan, lub też jeżeli wybrany przez niego sposób uznany zostanie za nieodpowiedni, w takim razie komisya oznaczy nie tylko wysokość lecz i sposób wynagrodzenia włościan, z zastosowaniem się w miarę możliwości do ekonomicznych stosunków dóbr.

Uwaga. Jeżeli w takim przypadku właściciel dóbr zapragnie zaspokoić włościan pieniądzem i przytem uiści bezzwłocznie całkowitą należność oznaczona według §. a), komisya nie powinna stawiać przeszkód przeciwko takowemu sposobowi wynagrodzenia.

c) Według tychże zasad ma być przyznane włościanom wynagrodzenie, również i za te budowle, które na zajmowanych przez nich osadach, właściciel dóbr z mocy ustnej umowy lub kontraktu wystawił był obowiązany, jak np. przy przeniesieniu lub utworzeniu nowych osad, lecz których nie zdążył zbudować przed zapadnięciem ukazu z r. 1864.

d) We wszystkich przedmiotach objętych powyższymi punktami, komisarze rewirowi decydują w 1ej, a komisye w 2ej instancyi.

Oryginał podpisali:

Namiestnik — prezes i członkowie komitetu rządzącego w Królestwie Polskiem.

(**Wzbronienie nabożeństwa żałobnego.**) Dnia 17. lipca miało odbyć się w Paryżu w kościele kapucyńskim za namową kilku emigrantów polskich uroczyste nabożeństwo żałobne za księdza Brzozkę i innych księży polskich, którzy z mocy wyroków sądów wojennych zostali straceni za udział w powstaniu. Porobiono już przygotowania i zapłacono za nabożeństwo, gdy wtem nadszedł od wyższej władzy duchownej zakaz odprawiania tego nabożeństwa. Zakaz umotywowany był w ten sposób, że odprawianie uroczystego nabożeństwa żałobnego za osoby, które za zbrojny udział w rokoszu przeciw prawemu rządowi poniosły śmierć z ręki kated, sprzeciwia się wyraźnym przepisom kościoła katolickiego. Za zdrajców stanu, tak samo jak za innych zbrodniarzy, dozwolona jest jedynie cicha modlitwa.

(**Wiadomości z emigracji polskiej.**) Wychodźcy polscy zamieszkałi w Szaffuzie utworzyli stowarzyszenie wzajemnej pomocy, które połączyło się z innemi stowarzyszeniami politycznymi emigracji polskiej.

Rosya.

(**Ewolucyjna eskadra.**) Jego ces. Wysokość Wielki Książę generał-admirał Konstanty Mikołajewicz wywiesi swą flagę generał-admirałską na fregacie parowej „Ruryk“, osobiście obejmie dowództwo dość liczonej eskadry, złożonej z okrętów pancernych i śrubowych, i odpłynie na morze dla odbycia ewolucyi. Do składu tej eskadry będą należeć: 10 łodzi pancernych o jednej wieży (monitorów), 1 łódź pancerna o dwóch wieżach, 1 fregata pancerna, 1 fregata śrubowa, 2 baterie pancerne, 2 korwety śrubowe, 1 kliper parowy, 1 kanonierka śrubowa pierwszego rzędu, 4 fregaty parowe, 1 jacht parowy i 3 jachty żaglowe — razem 27 okrętów. Eskadra ta będzie podzieloną na dwa oddziały: pierwszy z nich zaglawać będzie pod flagą kontradmirała Possieta, a drugi — pod flagą kontradmirała Butakowa. Na naczelnika sztabu swego w tej wyprawie Jego ces. Wysokość raczył powołać kontr-admirała Lichaczewa, który ma sobie poleconem przygotowanie eskadry do tej podróży. Wszystkie okręta do składu eskadry należące, mają być zupełnie gotowe na 15. tego miesiąca.

(**Kwarantanna.**) Ministerstwo spraw wewnętrznych poleciło, aby okręta przychodzące z ciałniny konstantynopolitańskiej do Odessy, na których nie było wypadków cholery w drodze, kiedy stan sanitarny był niepomyślny w Konstantynopolu, poddawane były tylko siedmiodniowej obserwacji (zamiast 10ciodniowej przedtem ustanowionej) z zaliczeniem czasu znajdowania się w podróży, z zastrzeżeniem wszakże, aby obserwacja w porcie trwała najmniej dni trzy.

(**Sprawy obwinionych o udział w powstaniu.**) Od 1. listopada 1864 do 1. czerwca bieżącego roku, rozpoznane zostały i zawyrokozane przez dowodzącego wojskami okręgu wojennego kijowskiego sprawy 330 osób, aresztowanych za udział w ostatnim rokoszu polskim.

Kronika.

(**Amnestya za przestępstwa prasowe.**) W skutek amnestyi za przestępstwa prasowe następujący dziennikarze opuszczają więzienia lwowskie: pp. Ludwik Powidaj, Edward Błotnicki i Henryk Rewakowicz. Pp. Abancourt, redaktor „Dziennika Polskiego“ (skazany na 2 lata), Rapacki redaktor „Dziennika narodowego“ i Dobrzański, redaktor „Gazety narodowej“ (skazani na 4 miesiące) zostali uwolnieni od kary, której jeszcze nie zaczęli odsiadywać.

(**Na uroczystość jubileuszową**) uniwersytetu wiedeńskiego delegowani profesorowie uniwersytetu lwowskiego Dr. Kottler, Dr. Weiss i Dr. Zeissberg już odjechali do Wiednia.

(**Pożary**) W Wisiole, w powiecie Staromiejskim, spalił się dom włościański w nocy z 18. na 19. z. m.

W Michnowcach, w powiecie Turka, spalił się w nocy z 21. na 22. z. m. dom mieszkalny z budynkami gospodarskimi, 4 sztukami rogacizny i

2 sztuk trzody chlewnej. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma, a szkoda wynosi około 300 zlr. w. a.

W miasteczku Probuźnie, w powiecie Husiatyńskim, spaliło się dnia 27go z. m. w rynku siedm domów, z których tylko jeden był zaasekurowany. Szkoda wynosi około 1400 zlr.

(Nieszczęsne wypadki.) W Kolbajowiecach, w powiecie Rudki, Hrisko Hajda, urlopnik 9. pułku piechoty. przy pławieniu koni w Dniestrze dnia 25go z. m. utonął wraz z trzema końmi.

— Jan Skibicki, służący we dworze w Dżwinogrodzie, w powiecie Mielnickim, ezerpiąc wodę ze studni w dniu 26go z. m. wpadł do studni i wydybył go bez życia z zgruchotałą czaszką.

(Kradzież z włamaniem.) Dnia 24go z. m. nieznanymi złoczyńcami zakradłszy się przez okno do kościoła ś. w. Mikołaja w Kamionce, w obwodzie Złoczowski, rozbił skarbnicę kościelną i ukradł z niej 150 zlr. w. a. w srebrze, pozostawiając znajdujące się w niej także 8 zlr. 53 1/2 c. w. a. w pieniądzech miedzianych. Zdaje się, że złoczyńca musiał znać bardzo dobrze stosunki miejscowe. Śledztwo jest w toku.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wykaz rezultatu

przedsiębiorczego w miesiącu lipcu 1865 roku, przez urząd targowy u ołych piekarzy, wazenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	Ważenie				Uwaga.
		większy chleb koloniatów		większy chleb		
		c. lut.	c. lut.	c. lut.	c. lut.	
		Waluta austriacka				
		c. lut.	c. lut.	c. lut.	c. lut.	
Wolf Józef	Bernardynski plac	1 7				
Wagman Adam		1 7 1/2				
Wagman Fritz		1 7				
Fächter Ignacy		1 6 3/4				
Götz Basche			1 7			
Götzel Golde			1 7 1/4			
Krater Nuchim			1 6 1/2			
Wilde Elke			1 7			
Kesler Natan			1 6 1/4			
Bloch Freide			1 7			
Klar Markus			1 6			
Wider Natuli			1 7 1/4			
Farb Gedalie			1 7 1/4			
L. bwohl Meilech		Na krakowskiej targowicy drzewa			1 4 1/2	
Türk Naftali				1 5		
Fein Chana				1 4 1/2		
Finger Lea				1 4 1/4		
Han Moriko				1 4		
Umschweif Benio				1 4 3/4		
Stein Leib				1 4 1/2		
Kesler Jurem				1 4 1/4		
Bodek Leib				1 4 1/4		
Schubert Józef					1 10	
Haisig Anna				1 10		
Fischer Ignacy				1 10 1/4		
Suma		4 28 1/2	9 61	9 40	3 30 1/4	
przeciętnie w	lipcu 1865	1 7	1 6 3/4	1 4 1/2	1 10	
	czerwcu 1865	1 6	1 5 1/2	1 4 1/2	1 10	
a zatem w	podniesieniu się	1	1 1/4			
	spadaniu					

Handel gdański.

C. k. konsulatu austriacki w Gdańsku przesłał wys. Namiestnictwu tutejszemu memoryał o obrotach handlowych placu i portu gdańskiego w 1864 roku. Z memoryału tego podajemy daty i cyfry które Galicyę głównie obchodzić mogą.

Handel gdański ucierpiał wiele w roku 1864 w skutek wojny duńsko-niemieckiej i blokady portu przez Duńczyków w dniu 19. kwietnia zaprowadzonej, a zatem właśnie w chwili, w której obroty handlowe, w zimowych miesiącach zawsze uspione, ożywić się zwykły. Dopiero po zawarciu trzymiesięcznego zawieszenia broni, ruch handlowy z końcem lipca niejako ożywić się mógł, zaś w miesiącach sierpniu, wrześniu i październiku doszedł do największego rozwoju, przy znacznych wysyłkach zboża i drzewa za granicę. W połowie listopada wczesna nader zima wszystko przerwała, kanał bowiem portowy w Gdańsku już zamrzł i żegluga ustała.

Zboże było zawsze i jest dotąd najważniejszym przedmiotem handlu gdańskiego. Większą połowę zboża do Gdańska importowanego, dostarcza Królestwo Polskie, reszta pochodzi po większej części z Prus zachodnich, w mniejszej zaś części z Poznańskiego i Galicyi. Handel zbożowy w Gdańsku wzrósł w ostatnich latach do rozmiarów dawniej nigdy nie praktykowanych. Od początku 19go wieku aż do 1859 roku, ilość zboża do Gdańska zwiezonego wynosiła corocznie od 10 do 60.000 łasztów (1 łaszt = 30 korcy) pod wpływem różnych okoliczności, a mianowicie urodzaju w okolicach nadwiślańskich i popytu zagranicą a mianowicie Anglii, która jest i była zawsze najważniejszym punktem wywozu gdańskiego.

W roku zaś 1860 przywóz zboża do Gdańska podniósł się do 96.000 łasztów. Sądono powszechnie, że tak nagły wzrost przywozu zbożowego wywołany został przemijającymi tylko okolicznościami. Lecz gdy w roku 1861 przywóz zwiększył się jeszcze do 110 a w roku 1862 nawet do 133.000 łasztów, w r. zaś 1863 wyniósł znow 129.000 a w roku 1864 pomimo nieprzyjających dla handlu okoliczności 119.000 łasztów, przekonano się, że nagłe to podniesienie się przywozu nie pochodziło z przemijających okoliczności,

ale raczej było skutkiem podniesionej kultury zboża i ułatwienia komunikacji, przez drogi żelazne, gościńce bite i t. p.

Pszenica najważniejszą odgrywała rolę w tak znacznym przywozie zboża do Gdańska. W przecięciu kilkoletniem przywóz i wywóz pszenicy wynosi 60% ogólnego handlu zbożowego; żyto bierze w tym ruchu udział w stosunku 30, inne zaś rodzaje zboża w stosunku 10% do ogólnej cyfry obrotów.

Główny eksport pszenicy idzie do Anglii, dokąd w roku 1864 62.000 łasztów z Gdańska wywieziono; żyto głównie idzie do Szwecyi i Norwegii, do których krajów wywóz w roku 1864 przeszło 15.000 łasztów żyta wyniósł.

Po zbożu drzewo najgłówniejszym jest artykułem handlu gdańskiego. Pochodzi ono wyłącznie z Polski i z Galicyi.

Wartość przywiezionego drzewa wynosiła w r. 1864 przeszło 5 milionów talarów. Przewyższała ona rok 1863 o blisko pół miliona, mniejszą zaś była prawie o cały milion talarów niż w roku 1862. Wywóz drzewa znacznie się zmniejszył w 1864 r. w skutek blokady duńskiej, która handel tym artykułem zupełnie przerwała.

Drzewo przybywa w stanie zupełnie surowym, obrabiają go dopiero w Gdańsku, przyczem przeszło 5000 ludzi ciągle ma utrzymanie i zarobek

Jak na zboże tak i na drzewo najważniejszym kupcem jest Anglia, która zabiera 3/4 części eksportowanego drzewa. Pozostała 1/4 część idzie do Francyi, Hiszpanii, Belgii i t. p.

Wartość zboża i drzewa z Galicyi do Gdańska zwiezonego wynosiła w roku 1864 według urzędowego oszacowania 1.797.768 talarów, a zatem blisko 3 miliony złotych w wal. austr. Cyfra ta podnosiła się ciągle od 1860 r., w którym tylko 1.280.000 tal. wyniosła.

Belki sosnowe, murlaty i drzewo na maszty średniej objętości, głównymi były artykułami handlu drzewem. Dębina mniej była poszukiwana, zwłaszcza iż gatunek zwiezonego drzewa wiele zostawiał do życzenia.

Zapas drzewa w Gdańsku znacznie większy był do końca 1864 r. niż po inne lata, już dla tego, że dowóz w roku tym był znaczny, wpływ zaś przerwy w skutek blokady duńskiej i nieprzyjających dla handlu okoliczności.

W ogóle ceny zboża i drzewa ciągle się obniżają; wysyłka do Anglii i innych krajów nie dawały spodziewanego rezultatu, przedsiębiorstwa więc handlowe nie były w roku 1864 korzystne, do czego przyczynić się mogła w znacznej części stagnacja w obrotach handlowych wszędzie się pojawiająca, wysoka stopa procentu i częste upadłości w świecie handlowym.

Stan handlowy miasta Gdańska przemawia gorąco za regulacją koryta Wisły, co by handel gdański znacznie jeszcze ożywić mogło. W częstych podaniach do rządu pruskiego kupecy gdańscy domagają się, ażeby pod tym względem przyjść mogło do porozumienia się rządu pruskiego z rządem austriackim i rosyjskim, bo na tej tylko drodze prace hydro-techniczne wzdłuż całej linii Wisły systematycznie obmyślane i z korzyścią do skutku doprowadzone być mogą.

Zboże więc i drzewo, to główne przedmioty wywozu Galicyi do Gdańska. Co do pierwszego nie świetnie są niestety widoki, przy ciągłym obniżaniu się ceny wszelkich rodzajów zboża. Co do drzewa zaś zyczyćby sobie wypadało, ażeby obrabianie jego na miejscu produkcji, w Galicyi, miejsce mieć mogło. Tym bowiem sposobem zostałby w kraju znaczny pieniądz, który się między robotników gdańskich rozchodzi, a następnie drzewo zyskałoby już w kraju na wartości, i koszt transportu łatwiej znieśćby mogło. Na okoliczność tę zwracamy uwagę domów handlowych, w rękach których się handel drzewem w kraju naszym znajduje. Sądzymy, iż na tej drodze możnaby handel drzewa zrobić zyskowniejszym i wielu ludziom w kraju nastęrczyć pracę i zarobek przy jego obrabianiu.

Stan austr. banku narodowego.

Dnia 31. lipca.

Stanczynny.		zlr.	c.
Wybite złoto i sztaby		116,704.184	20.5
Weksle na miasta zagraniczne		4,715.910	92
Raty kolei południowej		10,000.000	—
Eskontowane weksle i efekta			
w Wiedniu	71,121.903	zł. 49	c.
Na prowincyi	17,036.515	„ —	„ 88,158.418 49
Pożyczki za poręką w Wiedniu	34,712.800	zł. —	c.
W zakładach filialnych	6,924.600	„ —	„ 41,637.400 —
Przywilej banku		80,000.000	—
Pozostały dług państwa za spłacenie banknotów waluty wiedeńskiej		18,273.581	7
Dług państwa do spłacenia w srebrze		16,000.000	—
Dług państwa pokryty dobrami skarbowemi		44,632.055	75
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe		4,058.152	29.5
Efekta do sprzedania		4,504.380	37.5
Pożyczka hipotekarna		61,889.490	63
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30go czerwca 1865		11,621.169	91
Efekta funduszu pensyi		1,356.728	38
Kolej Karola Ludwika		9,693.915	—
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864		765.600	—
Gmachy i inwentarze		4,506.814	39
Saldi bieżących rachunków		2,672.170	48.5
Razem		521,189.971	90

Stan bierny.

Table with 3 columns: Fundusz banku, Fundusz rezerwowy, Obieg banknotów, etc. Total: 521,189,971 90

Ostatnia poczta.

Madrid, 1. sierpnia. Epoca zapewnia, że w górach Soryi pojawiło się kilku legitymistów z okrzykiem: Niech żyje Hiszpania i katolicyzm.

Bombaj, 8. lipca. W Aden wybuchła cholera i panuje głód. Między Emirem Kabulu i naczelnikami z Kandaharu zaszła bitwa, w której poległ następca tronu Kabulu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. sierpnia.

- Hotel George: PP. Hr. Krasicki Edm., z Liska. — Przyborowski Tad., z Metenowa. — Zabielski Ign., z Łosznowa. — Grabianka Kaj., i Könitzer Karol, z Rosyi. — Pięczykowski Józef, z Wybranówki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. sierpnia.

- PP. Bartsch Hen., c. k. rotm., do Prosnitz. — Tassier Karol, c. k. kapitan, do Stryja. — Biliński Fel., do Olszanki. — Catargi Zal., do Marienbadu.

Duszyński Jul., no Żukowa. — Harlth Fran., do Gorajca. — Krasucki Alex., do Wicyna. — Petrowicz Franc., do Wołostkowa. — Piliński Tad., do Tarnowca. — Szelepiński Mik., do Pragi. — Zieliński Lud., do Lubyecz

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 3. sierpnia 1865.

Meteorological table with columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza według wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Kurs Lwowski.

Table of exchange rates for various currencies and goods in Lviv, dated August 3, 1865.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3 sierpnia.

Table of telegraphic exchange rates for Vienna, dated August 3, 1865.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. sierpnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table of public debt exchange rates for various countries and currencies.

Table of exchange rates for various regions like Kar., Krainy i Wyb., Węgier, Banatu Tem., etc.

Table of exchange rates for Tyrolu, Salcburga, and Krainy.

Table of domestic obligations (Stan oblig. domestykaln.) for various terms and amounts.

3. Akcje.

Table of stock exchange rates for various banks and companies.

Table of exchange rates for various banks and currencies like dfto II. emis. po 200zł.m.k., Kolej Eustehradzka, etc.

4. Listy zastawne.

Table of exchange rates for various types of promissory notes.

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table of exchange rates for various types of bonds with priority.

Table of exchange rates for various banks and currencies like Tow. żeg. par. na Dun., Lloydza za 100 zł., etc.

6. Weksle.

Table of exchange rates for various types of bills of exchange.

(31 dni po okazaniu.)

Table of exchange rates for bills payable in 31 days.

Kurs złota.

Table of gold exchange rates for various currencies and weights.